

## En frivillig oplevelse for livet

Man siger "at rejse er at leve". Jeg er rejst ud for at hjælpe andre til at leve en smule bedre.

Som I ved, har jeg længe haft lyst til at engagere mig i frivilligt arbejde, men jeg kunne ikke rigtig beslutte, om det skulle være som træner i svømmeklubben, som spejderleder eller som hjælpearbejder i et tredjeverdensland. Da jeg hørte, at det i år er det europæiske år for frivilligt arbejde, fik jeg imidlertid for alvor mod på det og tænkte: Nu skal det altså være! Og her er jeg så, i Honduras, hvor jeg skal deltage i et brøndprojekt og samtidig får mulighed for at lære en masse spansk og møde en helt anden kultur.

Jeg ankom i forgårs og fik en overstrømmende modtagelse af min værtsfamilie. Jeg skal bo hos selveste byens borgmester, som i kraft af sin stilling er meget indflydelsesrig og nyder stor respekt i samfundet. Familien bor i byens bedre kvarter og mangler tydeligvis ikke noget, men dens levestandard står desværre i skarp kontrast til de vilkår, som langt størstedelen af befolkningen lever under. Det er hårdt at være vidne til, men jeg håber, at jeg gennem mit frivillige arbejde kommer til at gøre en lille forskel.

Brøndprojektet starter først om en måned og skal foregå i en nærliggende landsby, som vi i dag var ude at besøge. Projektet skal sikre, at landsbyboerne kan afvande deres nyanlagte marker og med tiden blive selvforsynende. Vi mødte nogle af de lokale, som bød os på "frijoles", en traditionel mellemamerikansk bønnemos. I Honduras spiser de i det hele taget mange bønner – og meget lidt brun sovs! – hvilket jeg ikke helt har vænnet mig til endnu, men uden mad og drikke dur helten som bekendt ikke.

Den første måned skal jeg tilbage på skolebænken og lære spansk. Vi er 20 i klassen, og vores niveau er meget forskelligt, i og med at nogle taler sproget flydende, mens andre, inklusive mig selv, har sværere ved det. Vi kæmper en brav kamp for at rulle rigtigt på r'erne og undgå, at tungen slår alt for mange knuder, men det bliver forhåbentlig lettere med tiden.

På sprogskolen har jeg mødt en østrigsk pige, der ligesom mig lige er blevet student og også har valgt at rive et år ud af kalenderen, inden hun fortsætter sine studier. Hun har gjort mig opmærksom på alle de muligheder, der er for frivilligt arbejde – også i Europa – så jeg vil prøve at passe det ind i min dagligdag, når jeg kommer hjem igen.

Foreløbig står menuen dog på brøndboring, spanskundervisning og som sagt: masser af bønner!